

طرح ملی مسکن مهر تأییدی بر مسکن مهر

دولت دوازدهم با تن دادن به بحث تولید انبوه مسکن عملاً سیاست اعمال شده در دولت یازدهم را زیر سؤال برد.

وقتی عباس آخوندی وزیر راه و شهرسازی در سال 94 در همایش: چالش های توسعه شهری در اندیشه ایران شهر" در دانشکده معماری دانشگاه شهید بهشتی ادعا کرد که: "مسکن مهر تصویری است از انسان هایی که کالا هستند و می توانی در هر جایی از این سرزمین آن ها را در قفسه جا دهید. نه مسئله شهر را می بینید و نه مکان انسان را و نه ساختار اجتماعی را فقط یکسری قفسه است که می توانید در آن هم کالا بگذارید و هم انسان" معلوم شد که بی توجهی به یکی از مطالبات اصلی مردم در حوزه مسکن در آن دولت حرف اول را خواهد زد.

دولت یازدهم در بخش مسکن برنامه خاصی ارائه نکرد و علی رغم همه شعارهای داده شده جایگزینی نیز برای مسکن مهر تعریف ننمود.

در حالی که هم کارشناسان نسبت به نقش مسکن در امنیت اقتصادی و سلامت اجتماعی مردم تأکید داشتند بی توجهی دولت به نیاز مسکن جامعه، آسیب های جدی به بیشتر بخش های جامعه وارد کرد.

حال که دولت دوازدهم بحث احداث انبوه مسکن تحت عنوان طرح ملی را در دستور کار قرار داده آیا نباید به افکار عمومی گفته شود که چرا دولت یازدهم با مسکن مهر و طرح های مبتنی بر عرضه مسکن ارزان قیمت مخالف بوده است؟ آیا نمی توان سؤال کرد که توقف عرضه مسکن انبوه و ارزان قیمت چه تأثیری برافزایش قیمت خانه ها و زمین ها داشته و درین راه چه کسانی بهره برده اند؟ آیا نباید پرسید که چرا به نظر آقایان طرح مسکن مهر بدترین طرح تاریخ جمهوری اسلامی بوده و نقش این طرح در قیمت مسکن های خالی و کاهش تقاضای عمومی برای مسکن چه بوده است؟

مسکن به دلایل متعددی اساسی ترین نیاز خانواده به عنوان کوچک ترین واحد تشکیل دهنده اجتماع به شمار می رود و جای خوشحالی دارد که دولت دوازدهم با قبول اهمیت آن به فکر گشایی از مسکن و اقشار متوسط و پائین دست جامعه افتاده است ولی آیا نباید از کسانی که به ناحق نزدیک به 5 سال طبقه متوسط و پائین را از حق طبیعی خود محروم نمودند و خواسته و ناخواسته بر سرمایه های انباشته درصد قلیلی از جامعه افزودند مورد سؤال قرار بگیرند؟ آیا نباید دولت و مسئولینی که در ایجاد این شرایط مقصر و دخیل بوده اند از مردم

عذرخواهی کرده و از کسانی که به ناحق مورد حملات دولتمردان قرار گرفته و خدماتشان زیر سؤال رفت حلالیت بطلبند؟